Idrætsefterskolen Ulbølle
Beretning "april" 2020.

Corona-tid

I dag (mens dette skrives) skulle vi have holdt generalforsamling. Lige som alle andre sociale aktiviteter er generalforsamlingen udskudt på grund af den Coronavirus, der i skrivende stund påvirker hele verdenen.
Vi er i gang med 7. uge, hvor skolen er nedlukket for fysisk samvær, og det er umuligt ikke at bruge kræfter i denne beretning på at beskrive denne dybt underlige virkelighed, som har ramt os alle og naturligvis har en kæmpe indflydelse på en skole, hvor relationer og samvær er en højt prioriteret del af arbejdet med de unge menneskers dannelse.

Det har været og er stadig en meget speciel tid, der trækker på nogle helt andre ressourcer, end vi er vant til. Vi er en skolen der altid har lagt meget vægt på det personlige møde og vores pædagogik bygger på idræt og bevægelse, der er kropslige udtryk og vores vej til at arbejde med elevernes udvikling, uddannelse og dannelse.

Vi har måttet genopfinde nye måder at være sammen på (sammen på afstand), nye undervisningsmetoder og ikke mindst nye måder at dyrke fællesskabet på.

Vi er i gang med 7. Coronauge og ud over at være dybt frustrerede over ikke at kunne være fysisk sammen med vores elever, er vi også stolte over, at vi stadig laver skole, der gør en forskel, og at vores elever stadig har lyst, energi og vilje til at være en del af vores fællesskab både i undervisning og i "samvær"
Vi har i løbet af de 7 uger formået at etablere en velfungerende virtuel undervisningsplatform og en rutine, der også støtter de dannelsesmæssige processer.

Vi har etableret et nogenlunde fast skema, hvor vi underviser virtuelt mindst to gange om dagen, vi har en ugentlig maddag, hvor eleverne laver mad til deres familier understøttet af skolens køkken og øvrige personale og vi har en ugentlig "aftenvagt", hvor der laves samværsaktiviteter og snakkes.
Vores kontaktlærere har ugentlige samtaler med deres kontaktelever. Desuden har vi analyseret, hvilke elever, der har brug for helt særlig omsorg i denne situation, og nogle elever har derfor daglige samtaler.

VI er glade og stolte over vores personales energi og opfindsomhed, og vi er dybt imponerede over vores elevers vedholdenhed, forståelse af situationen, opmærksomhed på hinanden og samfundet samt deres kærlighed til hinanden og skolen.
Der er lige nu nogle røster i pressen, der udskammer ungdommen for er være ansvarløse og ubetænksomme. Vi må MED MEGET HØJ RØST RÅBE, at dette billede genkender vi slet ikke hos vores elever. De er tænksomme, utålmodige, forstående og super seje. VI SAVNER DEM.

Vi kan komme til bruge meget tid på at fastholde det triste i denne situation fordi drømme om det gode efterskoleår helt givet er under gevaldigt pres, men det er nok mere livgivende at prøve at fokusere på, hvad vi kan lære af denne krise, og hvordan vi får det bedst mulige ud af den.

Kommer vi ikke snart i gang, går vi fra chokfase til drift, og vi vil gå i gang med at arbejde på et paradigmeskift, hvor vi ikke længere sætter fokus på trøst og på at få tiden til at gå indtil vi kommer tilbage, men i stedet erstatter dette med nye mål for den nye virkelighed. Samtidig har vi ganske givet lært noget af denne situation, som vi kan bruge fremadrettet.

Vi har uden tvivl fået en meget stor viden om virtuel undervisning, og den viser os, at nogle af vores elever rent faktisk trives rigtig godt med en undervisningssituation, hvor der ikke er forstyrrelser, og hvor man ikke behøver at forholde sig til, hvad andre i lokalet tænker eller gør.
Det vil være spændende, hvis vi i fremtiden kan udvikle en form, der også, når vi kan mødes fysisk, kan tilgodese disse elever.

Den virtuelle undervisning har givet vores forældre et direkte blik ind i vores pædagogik og didaktiske overvejelser. Det har været berigende både for os og forældrene. Vi har desuden holdt et virtuelt forældremøde. Det kan under ingen omstændigheder erstatte det fysiske møder, men oplevelserne giver nye muligheder, som vi vil efterfølge.

Vi har selvfølgelig desuden mærket hvor vigtigt fællesskabet er, og hvor afhængige vi er af at spejle os i hinanden og mærke andres reaktioner på det, vi siger og gør. Vi skaber vores opfattelser af verden gennem de sociale konstruktioner, vi indgår i, og vi vil i fremtiden gøre vores allerbedste for at huske, at selv sociale relationer med bøvl er livgivende. VI SAVNER BØVL.

Alle skoleår er forskellige (efterskolen)
Vi har gudskelov ikke haft Coronanedlukning i hele den periode, denne beretning dækker, og vil derfor selvfølgelig også fortælle noget om det, der i øvrigt har præget året.
Som beskrevet i sidste års beretning var skoleåret 2018/2019 for efterskolens vedkommende for første gang i mange år præget af en elevsammensætning, som vi havde meget svært ved at skabe et livgivende fællesskab sammen med. Det medførte mange konflikter og mange bortvisninger, selvom vi i meget høj grad gjorde os umage med at fastholde vores pædagogik, der bygger på anerkendelse forstået som en fasttømret tro på, at vi mennesker til hver en tid gør det bedste, vi kan.

I planlægningen af det nuværende skoleår (2019/2020) var vi naturligvis præget af dette og meget opsatte på at vende tilbage til normalen, hvilket betyder stort fælleskab og få afbrydelser.
Vi drøftede både pædagogiske tilgange byggende på en socialkonstruktionistisk forståelse og en anerkendende tilgang og samtidig mere tydelige rammer.

Det betød blandt andet, at vi gjorde skolen helt røgfri, og at vi indførte en rutine, der betød, at alt elektronik (telefoner, iPads mm) skulle afleveres om aftenen i et aflåst skab for at sikre, at vores elever havde de bedste forudsætninger for at møde den kommende dag udhvilet.

Da udviklingen af et skoleår er systemisk, hvor alle faktorer og menneskelige relationer påvirker hinanden, er det svært at evaluere effekten af hver af disse tiltag, men faktum er, at vi i dette skoleår sammen med vores elever og forældre har fået etableret et helt fantastisk skolefælleskab, der på en gang sikrer fantastiske relationer, trivsel, god undervisning og godt samvær.

Det er vi virkelig glade for, og det håber vi, at vi kan få lov at afslutte sammen. VI VIL AFSLUTTE SAMMEN.

Alle skoleår er forskellige (STU)
Også på vores STU har vi gang i et skoleår, der er meget forskelligt fra det forrige. Dette skyldes ikke som på efterskolen, at stemningen på de to hold er forskellig. Den har på STU'en været rigtig god i begge år.
Forskellen skyldes, at elevtallet har udviklet sig eksplosivt positivt. I skoleåret 2018/2019 havde vi 11 STU elever, og i august 2010 startede vi med 20 elever. Det er på alle måder positivt. For det første betyder det selvfølgelig noget økonomisk og giver hermed øget sikkerhed og nye muligheder, for det andet giver det meget mere dynamik på uddannelsen.
Vi har arbejdet hårdt på at udvikle uddannelsen og gennem de sidste år blandt andet udviklet et redskab til vurdering af bokompetencer som fungerer godt og giver gode betingelser for at vores elever kan få den rette hjælp efter endt uddannelse.
Samtidig er vores idrætslederuddannelse udviklet, så den nu er certificeret af DGI som en idrætslederassistenuddannelse. Disse tiltag skærper naturligvis vores profil.

Samtidig har vi i samarbejde med vores elevers familier lykkedes med at få flere bevilgninger igennem i nogle fynske kommuner, bl.a. Odense, der ellers har være lukket for os, og begge dele har styrket vores elevtilgang.

Det er en stigning i elevtilgangen, der ser ud til at fortsætte. Vi har allerede nu 22 elever indskrevet til næste års STU, og det er faktisk 2 elever mere, end vi pt. er godkendt til. Vi bygger derfor et nyt beboelseshus til vores STU, der dels skal erstatte den pavillon, vi nu har haft elever boende i i fem år, dels skal sikre, at vi kan lave en udvidelse til 22 elever.

Vi tror på, at denne positive udvikling i elevtallet er vedvarende. I dette skoleår har vi deltaget i en udbudsrunde, der dækkede alle kommuner på den københavnske vestegn. En udbudsrunde betyder, at vi ligesom i andre udbud skal redegøre for tilbuddets kvalitet og prissætte dette. Ud af 37 udbydere blev vi rated som nummer fire, og da vores profil samtidig er så skarp og særlig (idrætten) forventer vi, at dette vil sætte yderligere positivt pres på elevtilgangen.

Det er forøvrigt en ret speciel øvelse, at skulle lave et udbudsmateriale, hvor der stilles krav om objektive succeskriterier og metoder og deres evidens, når man driver en skole udefra en erkendelsesteori, hvor vi er optagede af, at virkeligheden er en social skabt konstruktion og derfor ikke kan beskrives ud fra objektive sandheder om fx særlige metoders succesfaktorer.
Vores erkendelsesteori giver os uanede muligheder i vores pædagogiske dagligdag, fordi den jo netop åbner for, at vi kan skabe en ny virkeligheder sammen med vores elever, hvis dette giver bedst mening, men udfordringer når vi skal beskrive vores virkelighed ind en tilværelsesforståelse byggende på definerede sandheder og øsnker om objektive kriterier.
Det gik jo som sagt meget godt på trods af disse udfordringer.

Samarbejde
Vi har også i det forløbne år haft stærkt fokus på at bidrage til et stærkt og velfungerende samarbejde med alle de interessenter, der er naturlige samarbejdspartnere for en skole som vores.

Vi vil nedenfor redegøre for nogle af disse samarbejdsflader

Forældre:
Vi har intensiveret vores forældresamarbejde og helt bevidst arbejdet med det udgangspunkt, at forældrene i ALLE tilfælde udgør en ressource i elevens udvikling og i vores arbejde. Vores måde at tilgå forældresamarbejdet på, kan meget vel være forskellen på, om en elev indgår i en eksklusions- eller inklusionsproces.
Vi oplever en enorm opbakning og tillid fra vores forældregruppe, og vi gør hver dag vores allerbedste for at leve op til denne.
Hvis vi var i tvivl om vigtigheden af dette, kan vi bare se på hvordan de sidste 7 Coronauger har forløbet. Vi har fået en meget stor opbakning og samtidig også mødt involverede forældre, der har hjulpet os med at finde de bedste løsninger.
Det er meget taknemmelige over.

Efterskoler og specialefterskoler.
Vores samarbejde med de andre efterskoler er altid vigtigt og især i denne tid uvurderligt. Vi er meget optagede af, at vi er en naturlig del af efterskoleverdenen. Vi definerer os mere som efterskole end som SPECIALefterskole. Derfor indgår vi også aktivt i mange af Efterskoleforeningens initiativer.
Det er dog alligevel gennem et specialefterskolesamarbejde, at vores samarbejdsflader giver det tydeligste udtryk. Sammen med andre specialefterskoler, frie fagskoler og private udbydere indenfor specialområdet indgår Vi i fællesskabet "Plads til alle", hvis mål er at lave gode kostskolemiljøer til unge med autisme og ADHD. Her har vi blandt andet medvirket til at opbygge et meget værdifuldt kursus og uddannelsesprogram, der blandt andet indeholder et godkendt Pd-modul i specialundervisning. Det er vores vurdering, at denne uddannelse er det absolut bedste uddannelstilbud i Danmark indenfor specialområdet.

Lokalsamfundet:
Vi vurderer vores nære lokalområde som Ulbølle by og vores lidt bredere lokalområde som Svendborg Kommune.
Begge steder har vi nære og tætte samarbejdsflader. I Ulbølle kommer dette lige nu primært til udtryk gennem et forsøg på at lægge mere handel i Brugsen og i det lidt bredere lokalområde har vi bl.a. en meget tæt kontakt til Svendborg Kommune, der bl.a. har betydet at vi i dette år har haft besøg af psykologerne fra PPR i Svendborg, hvor vi sammen havde en rigtig god drøftelse af skolesyn og muligheden for ligeværdige uddannelsesmuligheder for alle. Vi indgår desuden stadig som udbyder i Svendborg Kurserne, men må også erkende, at der ikke har været meget liv i det projekt det sidste år.
Endelig er vi optagede af at indgå i samarbejde med de lokale idrætsklubber. Dette gælder både i forhold til samarbejdsaftaler og sponsorater, men lige så høj grad i muligheden for at samarbejde om udøvere, trænere og ledere.

Internationalt.

Skolens forstander har påbegyndt en uddannelse på Taos instituttet, der er en international organisation med fokus på at skabe bedre sociale verdener gennem en Socialkonstruktionistisk erkendelsesteori.
Dette medfører en meget spændende adgang til skoler rundt om i verden, der tænker skolekultur med samme udgangspunkt som os.
Dette medførte et besøg fra en meget velrenomeret skole fra Norge i efteråret og et meget stort ønske om genvisit.
Det internationale samarbejde om at skabe bedre sociale verdener er meget inspirerende og vil være et indsatsområde fremover.

Økonomi og organisation:
Sidste skoleårs udfordringer havde direkte indflydelse på regnskabet for 2018, der i praksis landende i nul.
Vi iværksatte derfor en række opstramninger i de økonomiske procedurer samtidig med, at vi iværksatte de før omtalte pædagogiske justeringer. Dette sammen med et øget elevtal på vores STU gør, at vi ender med et økonomisk resultat for 2019 på + 729….. kr, hvilket vi opfatter som meget tilfredsstillende.
Opstramningen på de økonomiske procedurer har ikke afgørende forringet de pædagogiske muligheder, og elevtallet for det kommende år ser godt ud. Vi forventer derfor også et godt resultat for 2020.

Efter Corona:
Verden efter Corona kommer til at se anderledes ud.
Der er en klippefast tro i efterskolekredse på, at efterskolehverdagen vil være forandret i hele 2020. Det er på nuværende tidspunkt umuligt at gætte helt præcist på hvilke forandringer, men det vil være forandringer, der vil udfordre det efterskoleliv, vi har opbygget, der er præget af tæt samvær og mange knus og kram.
Vi skal finde veje til at være tæt sammen på skolen med afstand. Det bliver en udfordring, men vi er meget fortrøstningsfulde, fordi vi 100 % tror på vores personales dedikation, opfindsomhed og dygtighed i forhold til at løse denne opgave sammen.

Vi afventer desuden selvfølgelig om denne krise vil påvirke vores elevoptag. Ingen af os kender dybden af den økonomiske krise, der venter, men der er ingen tvivl om, at nogle familier desværre vil blive ramt. Vi har muligheder for at hjælpe nogle familier med særlige tilskud og har endnu ikke mærket de store forskelle. Rigtig mange af vores familier og elever har brug for det løft, et eller to år hos os kan give, og vi er trods alt fortrøstningsfulde omkring den fremtidige elevrekruttering.

Coronakrisen har lært os, hvor afhængige vi er af hinanden, af vores fællesskab og af alle vores evner til at bidrage til et velfungerende samfund. Ordet samfundssind har fået et rigtig godt og stort come-back.
Der er mere behov end nogensinde for det bidrag, efterskolen kan tilbyde på disse områder.

Vi ser hver dag også i disse tider, hvor mange ressourcer de unge har, og ikke mindst hvor meget de gerne vil være en del af et meningsfuldt fællesskab. Vores unge vil rigtig gerne bidrage til dette fællesskab, hvis de får de rigtige muligheder og deres bidrag anerkendes.

Dette vil være vores væsentligste læring af Coronakrisen. Der er brug for alle menneskers bidrag også vores unges og der er brug for vores fællesskab og for at vi også i fremtiden opbygger og vedligeholder et velfungerende samfund, der kan håndtere opture og kriser. Det vil også i fremtiden være vores benzin i vores arbejde med at hjælpe hver eneste elev, vi møder, ind i fællesskaber, hvor de føler sig ligeværdige og får mulighed for at bidrage.